

**Postanowienie z dnia 18 października 2007 r.**

**III BOZ 1/07**

**Skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem nie przysługuje od postanowienia sądu drugiej instancji odrzucającego skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia (art. 424<sup>1</sup> § 1 w związku z art. 394<sup>1</sup> § 1 k.p.c.).**

Przewodniczący SSN Kazimierz Jaśkowski, Sędziowie SN: Zbigniew Hajn (sprawozdawca), Romualda Spyt.

Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 18 października 2007 r. sprawy z powództwa Stanisława L. o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 17 maja 2007 r. wydanego w sprawie z powództwa Stanisława L. przeciwko Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki w W. o zwrot podania, na skutek zażalenia powoda na postanowienie Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 17 maja 2007 r. [...]

o d d a l i ł zażalenie.

### **U z a s a d n i e**

W zaskarżonym rozpoznawanym zażaleniu postanowieniu Sąd Apelacyjny odrzucił skargę powoda o stwierdzenie niezgodności z prawem postanowienia Sądu Apelacyjnego w Warszawie z 24 maja 2006 r., odrzucającego jego skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem postanowienia tego Sądu z 21 lutego 2006 r. ze względu na nieuiszczenie opłaty w wymaganej wysokości, wskazując w uzasadnieniu, że nie została ona opłacona zgodnie z wymogami wynikającymi z art. 10 i 18 ust. 2 w związku z art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. Nr 167, poz. 1398 ze zm.). W zażaleniu powód wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia, twierdząc, że skarga została opłacona zgodnie z art. 10, art. 12, art. 18 ust. 1 i 2 oraz art. 28 pkt 1 wymienionej ustawy o kosztach sądowych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie jest nieuzasadnione, ponieważ skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia, odrzucona przez Sąd Apelacyjny zaskarżonym postanowieniem z 17 maja 2007 r., była niedopuszczalna. Skarga ta została złożona na postanowienie Sądu Apelacyjnego w Warszawie z 24 maja 2006 r., którym Sąd ten odrzucił skargę powoda o stwierdzenie niezgodności z prawem postanowienia tego Sądu z 21 lutego 2006 r. Na to postanowienie przysługiwało powodowi, zgodnie z art. 394<sup>1</sup> § 1 k.p.c., zażalenie do Sądu Najwyższego. Zgodnie zaś z art. 424<sup>1</sup> § 1 k.p.c. skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia przysługuje od prawomocnego orzeczenia sądu drugiej instancji kończącego postępowanie w sprawie, gdy przez jego wydanie stronie została wyrządzona szkoda, a zmiana lub uchylenie tego orzeczenia w drodze przysługujących stronie środków prawnych nie było i nie jest możliwe.

Skoro więc powodowi przysługiwało na postanowienie Sądu Apelacyjnego w Warszawie z 24 maja 2006 r. zażalenie do Sądu Najwyższego, to zgodnie z powołanym wyżej art. 424<sup>1</sup> § 1 *in fine* k.p.c., nie mogła mu służyć skarga o stwierdzenie niezgodności tego postanowienia z prawem. Z powyższych uwag wynika bowiem, że na postanowienie sądu drugiej instancji odrzucające skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia nie przysługuje skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem tego postanowienia (art. 424<sup>1</sup> § 1 w związku z art. 394<sup>1</sup> § 1 k.p.c.).

W tej sytuacji kwestia wysokości uiszczonej przez skarżącego opłaty od skargi odrzuconej przez Sąd Apelacyjny postanowieniem zaskarżonym rozpoznawanym obecnie zażalenie jest bez znaczenia. Bez względu bowiem na to, czy opłata ta została wniesiona prawidłowo, jak twierdzi skarżący, czy nieprawidłowo, skarga podlegała odrzuceniu jako niedopuszczalna z powodu niespełnienia przesłanki niezaskarżalności innymi środkami prawnymi określonej w art. 424<sup>1</sup> § 1 k.p.c.

Z powyższych względów Sąd Najwyższy odrzucił skargę na podstawie art. 424<sup>8</sup> § 1 k.p.c.

=====